

Tyytyväisyys ja kiitollisuus

Fil. 4:10-23

10. Ilahduin suuresti Herrassa, että te vihdoinkin havahduitte huolehtimaan minusta. Siihen teillä on toki ollut halua mutta ei tilaisuutta.

11. En sano tätä puutteen vuoksi, sillä olen oppinut tyytymään oloihini.

12. Osaan elää **niukkuudessa**, osaan myös elää **runsaudessa**. Olen **tottunut** kaikkeen ja **kaikenlaisiin oloihin**, olemaan kylläinen ja nälkäinen, elämään runsaudessa ja puutteessa.

13. **Kaiken** minä voin **hänessä, joka minua vahvistaa**.

14. Teitte kuitenkin hyvin, kun otitte osaa minun **ahdinkooni**.

15. Tiedättehän te filippiiläiset itsekkin, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin ryhtynyt kanssani **tilyhteyteen annetusta ja saadusta**.

16. Tessalonikaankin te lähetitte minulle kerran, jopa kahdesti, mitä tarvitsin.

17. En toki tavoittele lahjoja vaan haluan, että teidän **hyväksenne karttuu hedelmää**.

18. Olen saanut kaikkea, jopa runsaasti. Minulla on kaikkea yllin kyllin saatuani Epafroditokselta teidän lähetyksenne, joka on suloinen tuoksu, kelvollinen, **Jumalan mielen mukainen uhri**.

19. Minun **Jumalani on täyttävä kaikki teidän tarpeenne** kirkkaudessa olevan rikkautensa mukaan Kristuksessa Jeesuksessa.

20. Jumalalle ja meidän **Isällemme kunnia**, aina ja iankaikkisesti! Aamen.

21. Tervehtikää kaikkia **pyhiä Kristuksessa Jeesuksessa**. Luonani olevat veljet lähettävät teille terveisiä.

22. Kaikki pyhät tervehtivät teitä, varsinkin ne, jotka ovat **keisarin huonetta**.

23. Herran Jeesuksen Kristuksen **armo** olkoon **teidän henkenne kanssa**.

Oletko tyytyväinen elämääsi?

Oletko tyytyväinen elämääsi? Miten kiitollisuus ja tyytyväisyys liittyvät toisiinsa? Miten voi olla tyytyväinen ahdistavissa tilanteissa? Miten tyytyväisyyteen voi oppia? Miten tarpeiden täytyminen liittyy tyytyväisyyteen? Mitä ovat todelliset tarpeemme? Muun muassa näihin kysymyksiin antaa valoa Filippiiläiskirjeen loppuosa.

Varmaan olet joskus ihmetellyt, miten se ja se ihminen on aina tyytymätön ja valittaa pienistäkin asioista, vaikka inhimillisesti katsoen hänellä pitäisi olla kaikki kunnossa. Hän on terve, hänellä on työpaikka ja hyvä asunto, hän harrastaa monenlaista ja hänellä tuntuu olevan myös ystäviä. Toisaalta olet varmaan ihmetellyt, miten jotkut ihmiset ovat onnellisia ja tyytyväisiä, vaikka sairastavat vakavaa kroonista sairautta tai ovat vammaisia. Näistä jälkimmäisistä mieleen tulee Jukka Sariola, joka on hengityshalvauspotilas ja on viettänyt vuosikymmeniä hengityskoneessa ja joutuu liikkumaan pyörätuolissa ja puhuminen on hänelle vaikeaa. Silti hän on kirjoittanut muun muassa kirjan "Hyväosainen". Hän toimii yrittäjänä ja monessa luottamustehtävässä.

Ulkoinen tyytyväisyyden tavoittelu

Moni ihminen kuvittelee, että olosuhteita muuttamalla hänestä voisi tulla tyytyväinen, niin jopa onnellinen. Joku on sanonut, että jos haluat olla päivän tyytyväinen tee jokin mieltäsi ilahduttava ostos. Jos haluat olla viikon tyytyväinen, niin osta uusi auto. Jos haluat olla kuukauden onnellinen, hanki kesämökki, jos kokonaisen vuoden niin hanki uusi omakotitalo. Mielenkiintoinen on myös tutkimustulos, joka kertoo, että naimisiin meno tekee ihmiset vain 1% tapauksia onnellisemmiksi kuin elä-

mä sitä ennen. Mikään ulkonainen ei kykene tekemään ihmistä tyytyväiseksi puhumattakaan onnellisuudesta.

On sitten tietysti niitä, jotka pyrkivät löytämään tyytyväisyyden toisten ihmisten palvelemisesta tai miellyttämisestä. Heille työ ja sen saavutukset, urheilu ja sen tulokset, harrastukset ja matkailu ovat keinoja etsiä tyydytystä ja tyytyväisyyttä. Työn ilo, se että oma panos hyödyttää muita ja ovat mielekkäitä, eivät tietenkään ole mitään huonoja asioita. Ongelma on vain siinä, että parhaatkaan suoritukset eivät sydäntä tyydytä. Pitää saada vielä lisää ja lisää. Kuvaavaa on se, mitä moni olympiakullan saavuttanut sanoo: "Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin" siis korkeammalle, mutta minne? Usein tavoittelun tulos on uupumus ja loppuun palaminen eikä tyytyväisyys.

Sisäisen kautta etsivät

On sitten niitä, jotka tuon tien loppuun kuljettuaan, lähtevät etsimään vastausta uususkonnollisuudesta kieltämällä sen todellisuuden, jossa elävät, löytääkseen jostakin korkeamman tietoisuuden tason, jossa ei enää olisi tyytymättömyyttä. Monet heistä ikään kuin sukeltavat omaan sisimpäänsä löytääkseen sieltä sen onnen, jota olosuhteet ja työ eivät kyenneet antamaan. Mutta pako todellisuudesta ei todellisuutta miksiäkään muuta. Virvatulet eivät osoittaudukaan aidoksi tuliksi.

Uususkonnollisuuden keskellä vastausta etsivät ovat sikäli oikeassa, että tyytyväisyydellä ei oikeastaan ole paljonkaan tekemistä ihmisen ulkoisten olosuhteiden kanssa. Oikeastaan ihmisen todelliset olosuhteet ovat hänen sydämessään ja siinä tavassa, jolla hän ottaa vastaan sen, mitä hänelle elämässä tulee vastaan. Mutta ihminen ei omaa sydäntään kykene muuttamaan. Muutenhan hän voisi sanoa itselleen: "Ole onnellinen ja tyytyväinen!" ja asia olisi sillä selvä.

Herran kanssa

Paavalin ja Jukan elämä on hyvä osoitus siitä, että heidän varsinaiset olosuhteensa olivat siinä, että Herra Jeesus oli heidän kanssaan. Heillä on silmät, joita he eivät suuntaa oman sisimpänsä uumeniin eivätkä myöskään ulkoisiin olosuhteisiin vaan Herraan. He tietävät, että kaikki se, mitä he saavat osakseen, oli se sitten hyvää tai ahdistavaa, tulee kuitenkin aina Herran Jeesuksen rakastavista käsistä. Eivät he mitään teräsmiehiä ole.

Paavalin tyytyväisyyskoulu

Paavali oli aivan tavallinen ihminen, joka tunsu syvää kipua ja ajoittain ahdistavaa pelkoakin niin kokemiensa vainojen kuin äärimmäisen haastavan työnsä edessä. Hän tarvitsi niin kuin me kaikki muutkin useasti sitä, että Herra hyvin henkilökohtaisella tavalla rohkaisi häntä ja vapautti peloista. Silti Paavali oli tyytyväinen. Hän näki Herran työn myös ahdistusten keskellä ja oppi nekin ottamaan yksin Herran kädestä. Tyytyväisyyden oppiminen vei häneltäkin oman aikansa. Siihen sisältyi monia taisteluita varsinkin silloin, kun Herra joutui kivulla pitämään häntä nöyränä.

Käymästään tyytyväisyyskoulusta ja sen vaikutuksesta Paavali kirjoitti muun muassa:

Kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädässä ja ahdistuksissa, ruoskittaessa, vankiloissa ja mellakoissa, vaivannäössä, valvomisessa ja paastoissa, puhtaudessa ja tiedossa, pitkämielisyy-

*dessä ja ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa, totuuden sanassa ja Jumalan voimassa, vanhurskauden aseet oikeassa ja vasemmassa kädessä, kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, vilpitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina, tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina, kuolemaisillamme mutta kuitenkin elävinä, kuritettuina emmekä kuitenkaan tapettui-
na, murheellisina mutta aina iloisina, köyhinä ja kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta ja kuitenkin omistaen kaiken. (2. Kor. 6:4-10) Tai edelleen:*

Olen nähnyt enemmän vaivaa ja ollut useammin vankeudessa kuin he (valheapostolit). Minua on piesty ylen määrin, monta kertaa olen ollut kuolemanvaarassa. Juutalaisilta olen viidesti saanut yhtä vaille neljäkymmentä raipaniskua. Kolmesti minua on ruuskittu, kerran minua on kivitetty, kolme kertaa olen joutunut haaksiriksoon, vuorokauden olen ajelehtinut meressä. Olen usein ollut matkoilla, ollut vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen takia, vaaroissa heimolaisten puolelta, vaaroissa pakanoiden puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä ja vaaroissa vaeleväisten parissa. Olen ollut työssä ja vaivassa, valvonut paljon, kärsinyt nälkää ja janoa, paastonnut usein ja kärsinyt kylmää ja alastomuutta. Kaiken muun lisäksi on ollut jokapäiväistä tungosta luonani, huolta kaikista seurakunnista. (2. Kor. 11:23)

Etten näin suurenmoisten ilmestysten tähden ylpeilisi, minulle on annettu lihaani pistin, Saatanan lähettiläs, runtelemaan minua, etten ylpistyisi. Tämän vuoksi olen kolme kertaa rukoillut Herraa, että se väistyisi minusta. Mutta hän sanoi minulle: "Minun armoni riittää sinulle, sillä voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen tähden kerskaan mieluummin heikkoudestani, jotta Kristuksen voima lepäisi ylläni. Siksi olen mieltynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin ja ahdistuksiin, joihin joudun Kristuksen tähden, sillä kun olen heikko, silloin olen voimakas. (2. Kor. 12: 7-10)

Kaiken kuvaamansa jälkeen Paavali oli tyytyväinen, sillä hän tiesi, että se mikä oli hänen elämässään erityisen ahdistavaa, koitui lopulta siunaukseksi sekä hänelle itselleen että ennen kaikkea muille. Hän tiivistää se näin:

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala. Hän lohduttaa meitä kaikissa ahdistuksissamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka ovat kaikenlaisissa ahdistuksissa. Niin kuin Kristuksen kärsimykset tulevat runsaina osaksemme, samoin tulee Kristuksen kautta runsaana osaksemme myös lohdutus. Jos me olemme ahdistuksessa, se on teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. Jos taas saamme lohdutusta, sekin on teille lohdutukseksi ja vaikuttaa niin, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme. Meillä on teistä varma toivo, sillä me tiedämme, että niin kuin te olette osallisia kärsimyksistä, samoin olette osallisia myös lohdutuksesta. (2. Kor. 1:3-7)

Herrassa kaikki

Kaiken minä voin hänessä, joka minua vahvistaa. (13)

Syvimmässä merkityksessä tyytyväisyys on sitä, että saa kaikissa elämänsä tilanteissa katsella Vapahtajaa tietoisena siitä, että Hän itse on meidän varsinaiset olosuhteemme. "Hänessä me olemme ja liikumme". Hän ympäröi meidät armollaan silloinkin, kun olemme ahdingossa. Paavali korostamalla korostaa sitä, että hänen tyy-

tyväisyytensä ei ollut vain tottumisen ja kovan koulutuksen tulos, vaan sen teki mahdolliseksi vain Herran voiman läsnäolo jokaisessa elämäntilanteessa. Itsessään hän ei olisi kestänyt, mutta Herra teki mahdollottoman mahdolliseksi.

Paavalin lähtökohta oli tietoisuus siitä, että Jeesuksen ristin ja ylösnousemuksen tähden vanhurskautettuna hän kaikissa elämän tilanteissa oli Jumalan armon ympäröimä. Hän teki siitä johtopäätökset, joita hän kuvaa Roomalaiskirjeessä näin:

Koska siis olemme tulleet uskosta vanhurskaiksi, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen kauttaan me olemme päässeet uskossa tähän armoon, jossa nyt olemme (seisomme), ja me kerskaamme (iloitsemme suuresti) Jumalan kirkkauden toivosta. Emmekä ainoastaan siitä, vaan me kerskaamme (iloitsemme suuresti) myös ahdistuksista, tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, kärsivällisyys koetuksen kestämistä ja koetuksen kestäminen toivoa. Mutta toivo ei tuota pettymystä, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.... Emmekä ole ainoastaan sovitettuja, vaan me jopa kerskaamme (iloitsemme suuresti) Jumalasta Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta olemme nyt saaneet sovituksen. (Room. 5:1-5,11)

Paavali kerskasi eli iloitsi suuresti sekä taivaallisesta toivosta, ahdistusten kautta oppimastaan Jumalan rakkauden syvyydestä ja itse Jumalasta. Mekin saamme ja voimme riemuita itse Jumalasta, koska Jeesuksen sovitustyön tähden vanhurskautettuina meillä on kaikissa oloissa vapaa pääsy Hänen sydämelleen asti. Se on tyytyväisyyden salaisuus. Kamalimmissakin tilanteissa Herran katselu vahvistaa meitä kestämaan koetukset ja löytämään niissä siunauksen.

Kiitollisuus

Tyytyväisyyden taustalla on kiitollisuus Herraa kohtaan, joka on ristin kärsimyksillään, kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan lunastanut meidät omikseen. Kiitollisuus Herraa kohtaan näkyy myös kiitollisuutena siitä, mitä Herran omat meidän elämäämme voivat antaa ja tuoda. Paavali oli saanut Filippiin seurakunnalta merkittävän avun vankeuden vaivoihin ja taloudelliseen puutteeseen. Mutta nytkin Paavali näki siinä enemmän kuin rahaa, lämpimiä vaatteita, lääkkeitä, ruokaa ja pergamentteja. Hän näki Herran toiminnan Filippiin uskovien elämässä, hän näki Pyhän Hengen synnyttämän rakkauden.

Köyhissä oloissa eläneet uskovat antoivat todellisen uhrin. He olivat antaneet sen ensi sijassa Jumalalle, sillä jokainen rakkauden palvelu, jonka uskova tekee, kohdistuu viime kädessä myös Herraan. *”Kaiken minkä te teittä näille vähimmille veljileni, te teitte minulle”* sanoo Herra viimeisellä tuomiolla. Jokainen rakkauden teko rekisteröidään taivaassa. Niistä uskovat saavat taivaallisen armopalkan. *En toki taivoittele lahjoja vaan haluan, että teidän hyväksenne karttuu hedelmää. (17)*

Paavali totesi kiitollisena (10): *Siihen (hänen tarpeistaan huolehtimiseen) teillä on toki ollut halua mutta ei tilaisuutta.* Filippiin seurakunnalta puuttuivat ajoittain maantieteelliset ja ehkä myös taloudelliset mahdollisuudet saada apu perille. Meidän kohdallamme tilanne saattaa usein olla päinvastainen: Tilaisuutta auttaa muita uskovia olisi kuinka paljon tahansa, mutta halu puuttuu.

Paavali ei ottanut Filippiin seurakunnan lahjoja vastaan ihmisiltä vaan viime kädessä Herralta itseltään. Tämän päivän seurakunnan pastorinkaan ei tarvitse ottaa palkkaansa tai saamiaan avustuksia seurakunnan ihmisiltä, sillä seurakuntalaisetkaan eivät niitä ensi sijassa anna seurakunnalle tai pastoreilleen vaan Jumalalle. Kun siis seurakunnassa pidetään tarkka kirjanpito, se perustuu siihen, että kaikki, mitä seurakunnan ja meidän omissakin raha-asioissamme tapahtuu, on viime kädessä Herralta saadun omaisuuden, Herran omaisuuden taloudenhoitoa: *Te olette ryhtynyt kanssani tiliyhteyteen annetusta ja saadusta. (15)*

Seurakunnan varain hoito on osa sen julistusta. Jos siinä sallitaan epäselvyyksiä, menetetään myös maailman silmissä sanoman uskottavuutta. Siksi seurakunnan tilien täytyy tapahtua täydessä avoimuudessa sekä seurakuntalaisiin että myös maailmaan päin.

Viisi sileää kiveä

Kun Daavid lähti taistelemaan filistealaista Goljatia vastaan, hän otti linkoiaan puros- ta viisi sileää kiveä. Kun me lähdemme hengelliseen taisteluun voittamaan pimey- den vallassa olevia Jumalan valon valtakuntaan, mekin tarvitsemme viisi sileää ki- veä, jotka muodostuvat viidestä Jumalan sanan jakeesta. Keskimäinen niistä on tekstimme jae 19. Viisi sileää kiveä kuuluvat näin:

Herra elää

Elia sanoi kuningas Ahabille hengellisen taistelun keskellä: *"Niin totta kuin Herra, Is- raelin Jumala, elää, hän, jota minä palvelen, näinä vuosina ei tule kastetta eikä sa- detta muuten kuin minun sanani kautta."* (1. Kun. 17:1) Meidän Herramme elää. Hän on kanssamme joka hetki.

Herra voi

"Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista." (Matt. 19:26) Kukaan ihminen ei voi toista pelastaa, mutta Herra voi, sillä kaikki on Hänelle mah- dollista. Työ on Herran ja Hänen voimansa vaikuttaa evankeliumin sanan kautta.

Herra täyttää tarpeet

Minun Jumalani on täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa olevan rikkauten- sa mukaan Kristuksessa Jeesuksessa. Fil. 4:19 Herra täyttää kaikki tarpeemme, kun teemme evankeliumin työtä. On kuitenkin huomattava, että tässä ei sanota, että Herran täyttää kaikki halumme vaan tarpeemme. Hän täyttää ne rikkaudessaan sillä tavalla, että Hänen kirkkautensa tulee niissä ilmi.

Herra on uskollinen

Jos olemme uskottomia, hän pysyy silti uskollisena, sillä itseään hän ei voi kieltää. (2. Tim. 2:13) Antaessaan meille tehtävän viedä evankeliumi pelastuksesta niille, jotka kulkevat yhä kohti kadotusta, Herra kysyy meiltä uskollisuutta, mutta silloinkin, kun me lankeamme, Hän itse pysyy uskollisena, antaa meille uuden armon Golga- tan veren tähden ja nostaa meidät uudelleen pystyyn taistelussamme.

Herra tahtoo kaikkien pelastuvan

Jumala, meidän pelastajamme, tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. (1. Tim. 2:4) Työmme ei tule olemaan turha, koska Jumala tah- too kaikkien ihmisten pelastuisivat. Se, että jotkut eivät pelastu, ei johdu Jumalan

haluttomuudesta pelastaa heitä, vaan siitä, että he hylkäävät ja torjuvat epäuskossaan Jumalan lahjan.

Kunnia yksin Herralle

Niin rakkauden palvelu kuin evankeliumin julistuskin ovat niitä asioita, joista Jeesus sanoi: *”Niin loistakoon teidänkin valonne ihmisten edessä, että he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa.”* (Matt. 5:16)

Koska ne ovat Pyhän Hengen vaikuttamaa hedelmää, niin mistään niistä ei tule antaa kunniaa kenellekään muulle kuin Jumalalle. Jeesus pelasti meidät kalliilla sovitushurrillaan Golgatalla, jotta me eläisimme Jumalaa varten. Koko elämämme suuri päämäärä on korottaa Jumalaa, joka on pyhä ja armollinen. Lopullinen tyytyväisyys, täysi tyydytys löytyy, kun saamme koko sydämestämme nostaa kiitoslaulun Karitsalle ja kirkkauksien Isälle.

Loppu-tervehdys

Lyhyt Filippiläiskirje päättyy loppu-tervehdykseen, jossa Paavali jälleen kerran korostaa sitä, että Jeesuksen pelastamat uskovat ovat pyhiä Kristuksessa. He ovat erotetut maailmasta Jumalaa varten ja Pyhä Henki vaikuttaa heissä pyhitystä. Kristuksessa kaikki uskovat kaikkialla maailmassa kuuluvat yhteen ja samaan pelastettujen seurakuntaan, suureen Jumalan perheeseen. Siksi terveisten lähettäminen on tärkeä tapa ylläpitää keskinäistä yhteyttä. Rooman keisarin palvelusväestä oli myös pelastunut useita ja he halusivat kertoa ilonsa saamastaan armosta myös Filippin seurakunnalle terveisten muodossa.

Lopuksi Paavali vielä rukoilee: *Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.* Kirje alkoi armon toivotuksella ja päättyy samaan, mistä lähtikin. Kaikki uskovan elämässä on pelkkää armoa, Jumalan yksipuolista suosiota ja rakkautta meitä kohtaan Jeesuksen Kristuksen tähden. Kaikki elämässämme riippuu siitä.

Setsuko Toyonen todistus

Yhä tänään silmiini piiryy pimeää yötaivasta vasten valaistu valkoinen risti, kun vuokra-asuntoa etsiessäni saavuin Aiharan vuokra-asuntoryppäälle. ”Onko tällaisessakin paikassa kirkko?” Siellä oli Itä-Tokushiman kristillinen kirkko. Lähetystyöntekijä tuli kahden pienen lapsen kanssa ovellemme tuoden Kristitty -lehden. Siitä alkoi yhteyteni seurakuntaan.

Koska asuimme aivan kirkon lähellä, kävimme kahden lapseni kanssa opiskelemaan Raamattua, ruokapiirissä ja pyhäkoulussa. Vaikka olin pienenä käynyt pyhäkoulussa ja uskoin Jumalaan, joka on kaiken Luoja, Jeesuksen ristin merkitys ei avautunut minulle helposti.

Muutimme kauemmaksi ja lähettiperhekin palasi kotimaanjaksolle. Niin etäännyin seurakunnasta. Kun minut kutsuttiin uudelleen Raamattu-piiriin, se oli siirtynyt eri paikkaan uuteen pappilaan. Sen valoisassa olohuoneessa tutkimme Sanaa. Kun minulla ei siihen aikaan ollut vielä ajokorttia, sain useilta eri henkilöiltä kuljetuksen paikalle ja näin matka sisälle Jumalan sanaan sai jatkoa.

Kun opiskelimme 1. Mooseksen kirjaa järjestyksessä luku luvulta, pikku hiljaa aloin ymmärtää sellaista, mitä en aiemmin ollut käsittänyt. Kun Sanan tutkiminen oli jatkunut puolien vuotta, siitä tuli niin mielenkiintoista, että en millään olisi malttanut odottaa seuraavaa ker-

taa. Kun sitten pääsimme 1. Mooseksen kirjan loppuun, olin sitä mieltä, että sellainenkin, joka ei tiedä mitään Jumalasta ja Raamatusta, alkaisi ymmärtämään Jumalan olemusta, kunhan vain opiskelisi tässä kirkossa.

Tulin vakuuttuneeksi siitä, että Jumalan silmät näkevät kaiken elämässäni aivan riippumatta siitä, suuntaanko sydämeni Jumalaan päin vai en.

Koin selkeästi Pyhän Hengen vaikutusta elämässäni. Siihenastisessa elämässäni kaikki oli sujunut hyvin. Mitään suuria vaikeuksia ei ollut ollut. Jumala oli johdattanut elämäni rehellisen ja lempeän miehen, jonka kanssa menimme naimisiin ja saimme kaksi ihanaa lasta. Ajattelin kyllä, että halusin elämäni päättyessä päästä Jumalan valtakuntaan. Mutta toisaalta tämä elämä tuntui niin mukavalta, että en kyennyt ottamaan askelta ottaakseni vastaan kasteen. Mutta sitten alkoivatkin koettelemukset. Mieheni halusi lopettaa työnsä yrityksessä, jossa sai hyvää palkkaa ja joka kohteli työntekijöitään erittäin hyvin. Olin ajatellut, että siinä hän työskentelisi koko elämänsä ja tarjoaisi perheellemme huolettoman toimeentulon.

Sain asiassa sydämelleni rauhan jättäytymällä Jumalan suunnitelmien varaan. Juuri kun maalisesti katsottuna tilanne oli epävarma, saimmekin yhdessä opiskella Jumalan sanaa. Kun sitten mieheni sai uuden työn Osakasta ja oli sovittu jo muutto sinne, Jumala otti käsittelyynsä minut, joka vielä epäröin kasteen ottamista. Viikkoa ennen muutttoa pääsin osalliseksi kasteen armosta yhdessä molempien lastemme kanssa. Meitä ennen jo Osakaan yksin mennyt mieheni yllättäen kuoli vajaa kaksi kuukautta myöhemmin.

Sydämeni täytti kysymys: ”Mistä nyt oikein on kysymys? Emmekö perheenä muuttaneet Osakaan vakuuttuneina siitä, että se oli Jumalan tahto?” Sitä miettiessäni selailin minulle tärkeitä muistiinpanovihkojani Raamatusta ja silmiini lensivät seuraavat lauseet:

Jumala tuntee sinusta kaiken aivan syntymähetkestäsi asti. Jumala varjeli sinua lapsuudessasi, nuoruudessasi ja aikuisuudessasi. Elämäsi aikana ei ole ollut ainoatakaan hetkeä, jona Jumala ei olisi sinua varjellut ja huolehtinut sinusta. Kaiken hän on suunnitellut tapahtumaan niin. Sinulle tapahtunut ei ole virhe eikä sattuma. Hänen tiensä ylittää ymmärryksemme, hänen viisautensa on täydellinen. Olet Jumalan suunnitelmassa.

Lukiessani sitä hämmästyin kovin. Vaistomaisesti tajusin, että kysymys oli miehestäni. Teksti oli kirjoitettu kyllä minun käsialallani. Mutta vaikka kuinka asiaa mietin, en muistanut, että olisin sitä kirjoittanut. Yritin selvittää, mistä kirjasta olin sen mahdollisesti lainannut, mutta siinä ei ollut edes päiväystä, vaikka tapani oli aina sellainen muistiinpanoihini liittää. Kun kysyin, niin minulle kerrottiin, että sellaista kohtaa ei löydy myöskään Raamatusta. Olen vakuuttunut siitä, että se oli minulle viesti Jumalalta, vaikka minua pidettäisi hölmönä.

Mitään ei tapahdu Jumalan tietämättä. Mitään sellaista ei ole, mitä Jumala ei hallitsisi. Kaikessa tapahtuu Jumalan suunnitelma, joka ylittää inhimillisen käsityskyvyn.

Olimme antaneet talomme asunnonvälittäjälle myyntiin, mutta kukaan ei ollut sitä vielä ehtinyt ostaa. Niin palasimme kolmestaan tuttuun kotiimme, johon liittyi monia muistoja. Jumala, joka tietää kaiken, oli jo edeltä käsin valmistanut kaiken niin, että saatoin yksin jäätyänikin selviytyä. Siirtyminen neljän hengen taloudesta kolmisiin elämään tapahtui hämmästyttävän sujuvasti. Osin asiaa helpotti se, että työnsä vuoksi mieheni oli joutunut olemaan paljon poissa kotoa. Taivaallisen Isän käsissä koimme rauhaa ja saimme viettää sydäntä tyydyttäviä päiviä.

Lasteni tulevaisuuteen liittyvissä asioissa turvauduin Jumalan lupaukseen: ”Kasvun antaa Jumala.” Minun tehtäväni vanhempana rajoittuu siihen, että kannan heitä rukouksin. Kun ajattelen, millaista elämäni ilman miestäni olisi ollut, jos en olisi tuntenut Jumalaa, en voi muuta kuin kiittää Jumalaa hänen ihmeellisistä teoistaan. Edelleen kiitän häntä siitä, miten paljon olen Jumalan lapsena saanut rakkaita veljiä ja sisaria.

Uskon Jumalaan, joka lausui: ”Minä olen tie, totuus ja elämä.” Jeesus sanoo: ”Pysykää minun rakkaudessani.” Haluan vaeltaa tämän ajallisen matkani loppuun asti jättäytyen Jumalan varaan. (1989)

Entä sinä?

Oletko sinä jo löytänyt sydämen tyytyväisyyden? Ellet, niin Jeesus kutsuu sinua luokseen. Kun käännyt Hänen puoleensa ja tunnustat eläneesi selkä Hänelle käännettynä, pyydät anteeksi ja pyydät Häntä ottamaan elämäsi ohjokset, niin sinäkin löydät levon sielullesi ja tyytyväisyyden, joka nousee Jeesuksen armollisten kasvojen katselusta kaikissa elämän tilanteissa.

Jos uskovana olet taas langennut tyytymättömyyteen, Herra kutsuu sinua nostamaan uudelleen katseesi Golgatan ristillä Sinut lunastaneeseen ja vierelläsi olevaan ylösnousseeseen Jeesukseen. Hän haluaa viedä sinua syvempään yhteyteen kanssaan. Hän rakastaa sinua.